

میر نیقان و گورگه پور

وہ دگیزانی : بہادران شہید حسین بیگ

سۆ ئۆلینگى بال رەش

پىرەمىردىك و دوو كۆرى پىكەو دەژيان. دەبوايە دوو كۆرەكە سامانى باوكيان بەيەكسانى لەنىوانى خۆياندا دابەش بکەن. بەلام كۆرى گەورە ھەموو مال و سامانەكەى برد و رۆيشت. كۆرى بچووكيش مالەكەى بەجى ھىشت و سەرى خۆى ھەلگرت. بەرپگەو ھەلگرتى بۆ ھات:

«بۆچى ھەندىك خەلك زۆريان ھەيە و ھەندىكى تر ھەر ھىچيان نىيە؟ خۆزىا بمتوانىايە خەلك ئاسوودەتر بکەم!»

لەناكاو چاللىكى گەورەى لەبەر پىي خۆيدا بينى. پەيژەيەك بەرەو بنى چالەكە شۆر دەبوو ھە. لاوھەكە بە پەيژەكەدا چوو ھە. چالەكە تاريك و نوتەك بوو. دەرگايەكى گەورەى ھاتە پىش. لاوھەكە دەرگاھەى كۆرەو ھە. خۆى لە كۆشكىكى گەورەدا بينىيەو ھە. كۆشكەكە چەندىن ژوورى ھەبوو. كچىكى جوانكىلە لە ژوورى ھەرە دوايى دانىشتبوو. پرچىكى رەشى كەزى شۆر و جووتىك گۆناى گۆلرەنگى ھەبوو. ددانى ھەك رىزى گەردانەى مروارى بوو. بەلام چاوەكانى پر لە مەترسى بوون. كچە جوانكىلەكە گوتى:

«تۆ له کوپوه هاتووی؟»

«لهسەر زهویییهوه!» لاوهکه وهلامی دایهوه.

کچهکه زیرکاندی: «بۆچی تا ههتایه لێره نامینیهوه؟» ئەمهی گوت و ههستا
پۆشت. لاوهکه لچکی شالێ ئارمووشینهکهی کچهکهی گرت. کچهکه دهراکاهی
کردهوه. بوو به قوڵینگیکی بال پرش و فری. بهلام شالێکهی لهناو دهستی
کۆرکهکهدا بهجی ما. لهو کاتهدا پرووناکیی ناو کۆشکهکه کۆژایهوه.
دوا جار، لاوهکه، توانی پهیزهکه بدۆزیتهوه و لهکۆشکه تاریک و نوتهکهکهی
ژێر زهوی هاته دهرهوه.

ئێواره بوو، لاوهکه به شهقامی شارێکی گهرهدا پیاسهی دهکرد. شارهکه
لهسەر لیواری گۆماویک ههڵکهوتبوو. گۆماوهکه لافاوی گهره گهرهی لی
ههڵدهستا. خهڵکهکهی دهیانگوت: «ئهم لافاوه به فهرمانی کچیکی ئەفسوونبازی
چهپهلهوه پروودهدا، هەر کاتی جوانترین کۆرپه لاوی خۆمانی تی فری بدھین.
لافاوهکه دهنیشیتهوه.»

لاوهکه گوتی: «شتی وا نهکهن. من دهچم بهرهنگاری ئهم ئەفسوونبازه
چهپهله دهیم.» ئەمهی گوت و چوو هه سهر ئهو کانیاوهی ئاوی گۆماوهکهی لی
ههڵدهقولا.

لهسەر كانیاوهكەدا، كچیكى جوانکیلهی چاو بی بهزهیبیانهی بینى. ئاوى له
گۆزهیهكى زیوینی بی بنهوه بهتال دهکرد. لاوهكه گۆزهكهى لی پفاند. كچهكه
زریكهیهكى لی ههستا و، بوو به قولینگىكى بال پەش و بهرهو ئاسمان فری.
دواى ههوت پوژ لاوهكه هاته شارىكى تر. خهلكى شارهكه له ترس و
لهرزىكى بی وچاندا دهژيان. ئهوه مهله ئاگرینهی لهسەر تاویرىكى ئهوه
نیزیکانهدا دهژیا، ههموو سالی دههاته سهه شارهكه و دهرد و پهتای بهسهردا
بلاو دهکردهوه.

لاوهكه به تاویرهكهدا ههنگهرا، سهرنجی ئهشكهوتىكى دا و كچیكى
جوانکیلهی چاو بی بهزهیبیانهی بینى. كچهكه ههندىك پهپى بالندهی بهسهر و
مهچهکیهوه بهستاوو.

كچهكه به دهرکهوتنى كتوپرى لاوهكه داچلهكى و له ترسانه ئهنگوستیلهكهی
فری دا. بوو به قولینگىكى بال پەش و یهكسهه بهناو پهله ههورهكاندا ون بوو.

لاوهكه له گردهكه شۆڕ بووهوه و په‌له هه‌ورێکی په‌شی بینی که به‌ری
هه‌تاوی گرتبوو. له‌سه‌ر لوتکه‌ی هه‌وره‌کاندا کۆشکیکی بینی. کۆشکه‌که هه‌نده
جوان بوو، له‌ جوانیا سۆمای چاوی ده‌برد. لاهه‌که بیری کردهوه:
«خۆزگه‌ بمتوانیا په‌سه‌رێک له‌م کۆشکه‌ به‌دم.» یه‌کسه‌ر شاله‌ ئارمووشینه‌که
له‌ کراسه‌که‌یه‌وه ده‌رکه‌وت و بووه‌ په‌یژه‌یه‌کی درێژی ئه‌وتۆ به‌ره‌و ئاسمان
هه‌لکشا. لاهه‌که به‌ په‌یژه‌که‌دا هه‌لگه‌را. چوه‌ ناو کۆشکه‌که و له‌ناکاوه‌نگی
بالێ مه‌لی له‌ ده‌ره‌وه‌را هاته‌ گوی. خۆی له‌گۆشه‌یه‌که‌دا شێرده‌وه و سه‌رنجی
پاگرت.

سێ قۆلینگى باڵ ڕەش ھاتنە بەر پەنجەرەھەك. پەر و باڵیان دامالێ و بوون بە سێ كچی جوانى پرچ ڕەشى كەزى شۆرى گۆنا گۆلرەنگى. ددانیان لە ریزی مروارى دەچوو. بەلام ڕەنگ و ڕووى سێ كچەكە زۆر بى بەزەییانە بوو. یەكێكان سكاڵای خۆى كرد و گوتى: «كاتى گەرەمەوێ كۆشكە تارىكەكەم، كۆرێك لەوێ بوو، لەزەوییەوێ ھاتبوو. شالە ئارمووشینەكەى لى ڕفاندم و ڕۆشت. شالەكەى من سەرچاوەى ھەموو ھیز و توانایەكەم بوو.»

كچىكى تر چیرۆكى گۆزە ئەفسووناویيەكەى خۆى بۆ گێرانەوێ و، سێیەمیش چیرۆكى ئەنگوستیلە ئەفسووناویيەكەى.

لاوەكە ھاتە دەرەوێ و گوتى: «ئەوێ من بووم ئەو شتانەى ئێوەم برد. ئێستا ھەموو ھیزی جادوویی ئێوەم لەلایە.»

كچە جوانەكان پارانەوێ: «دەبێ شتەكانمان بەدیتەوێ. ئەگەر نا دەمرین،» لاوەكە گوتى: «پارانەوێ دادتان نادات. من دەمەوێ خەلك ئاسوودە بكەم. لەبەرئەوێ ھیزە شوڤارەكانتان نادەمەوێ. بڕۆن پێش ئەوێ درەنگتان بەسەردابیت.»

قۆلینگەكان باڵیان كردەوێ و فرین. ئیدی لەو ڕۆژەوێ نەیانتوانى خەلك پەرىشان و نارەحەت بكەن.

میرئیشان و گورگه بۆر

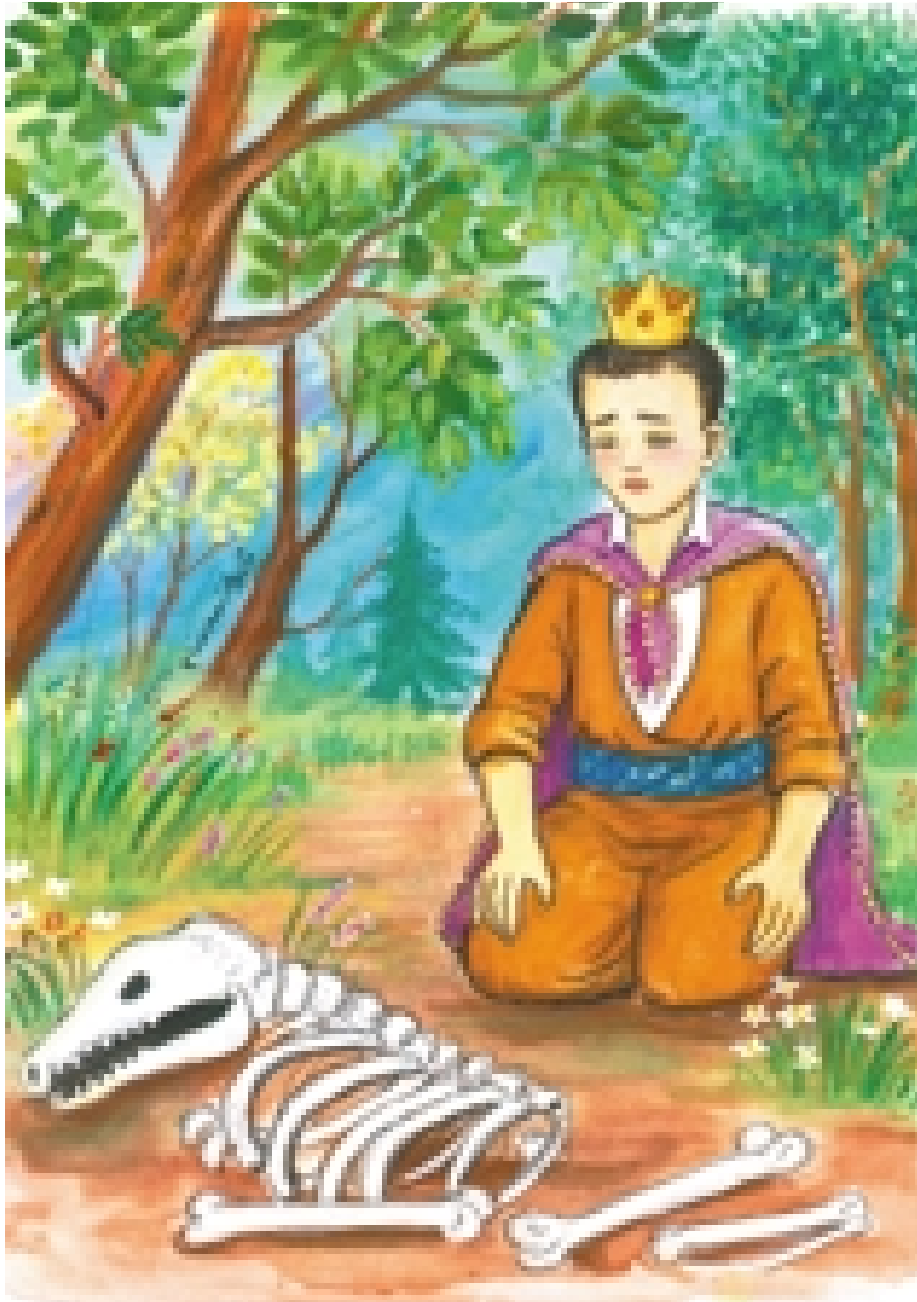
هه‌بوو نه‌بوو، سه‌رده‌مانی زوو پاشایه‌ک هه‌بوو ناوی به‌رنده‌ی بوو. پاشا سی‌کۆری هه‌بوو، کۆرپه‌ گچکه‌که‌یان ناوی ئی‌شان بوو. پاشا ڕه‌زیکه‌ی جوانی سی‌وانی هه‌بوو ناوبانگی پێ‌ ده‌رکردبوو. ڕه‌زه‌که‌ پێ‌ بوو له‌ داری سه‌یر سه‌یر، سی‌وی زی‌رینیان ده‌گرت. پاشا گه‌لێک به‌ ڕه‌زه‌که‌یه‌وه‌ ده‌نازی. جا به‌ ڕاستی شایه‌نی پێ‌وه‌نازین بوو. به‌لام ڕۆژیک له‌ ڕۆژان دزیکیان لێ‌ هه‌لکه‌وت و ده‌ستی به‌ سی‌ودزین کرد.

پاشا شیت و هار بوو، زۆری پێ‌ نه‌سته‌م بوو ئه‌و سی‌وه‌ جوانانه‌ی له‌ ده‌ست بچن. له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ شه‌وانه‌ پاسه‌وانی داده‌نا بۆ ئه‌وه‌ی دزه‌که‌ بگرن، به‌لام سی‌و به‌ره‌و بران ده‌چوو. پاشای تاین له‌ هه‌ژمه‌تان چه‌شکه‌ی نانی نه‌ده‌کرد.

کۆرانی پاشا بۆ ئه‌وه‌ی دلی باوکیان بده‌نه‌وه‌، هاتن گوتیان: (باوه‌ خه‌م مه‌خۆ، ئیمه‌ خۆمان دزه‌که‌ ده‌گرین.) کۆرپه‌ گه‌وره‌که‌یان گوتی: (ئه‌مشه‌و من یه‌که‌مین پاسه‌وانی ده‌گرم و دلنیاشم دزه‌که‌ ده‌سگیر ده‌که‌م.) به‌ره‌به‌ری ئی‌واری کۆرپه‌که‌ به‌ره‌و ڕه‌زه‌که‌ چوو. تا ماندوو بوو به‌و ناوه‌دا خولایه‌وه‌. پاشان له‌ سه‌ر نه‌رمه‌ گیایه‌که‌ ڕاکشا و خه‌و برديه‌وه‌.

بۆ به‌یانی پاشا زۆر هه‌لۆه‌دا بوو بزانی ئاخۆ کۆرپه‌ گه‌وره‌که‌ی دزه‌که‌ی گرتوه‌ یان نا! کۆرپه‌ گه‌وره‌که‌ی گوتی: (باوه‌ گیان، نه‌مگرت، ئه‌مشه‌و ترووکه‌یه‌که‌ چیه‌ نه‌نووستم، به‌لام که‌سم نه‌بینی).

شه‌وی دواتر، دووهمین کۆری پاشا چوو ڕایژ، به‌لام ئه‌ویش ته‌بای براگه‌وره‌ی، ئه‌و شه‌وه‌ خه‌ویکی چاکی کرد. ئه‌وجا نۆره‌ هاته‌ سه‌ر میر ئی‌شان، میر ئی‌شان باوکی زۆر خۆش ده‌ویست و هه‌زی ده‌کرد به‌ گرتنی دزه‌که‌ دلی خۆش بکا. ئه‌و شه‌وه‌ چوو ڕایژ و گه‌لێک لی‌ره‌ و له‌وی خولایه‌وه‌. نه‌ده‌وی‌را

دابنیشی نه بادا خهو بیباتهوه. میر ئیقان ههستی کرد خهوه کوتکهی گرتووه، ههستا به خوناوی چیمه نه که دهم و چاوی خۆی پاک شوشت. شهو راشکا، میر ئیقان هه هیندهی زانی خه رمانه تیشکیک له ناو ره زه که دا دهر که وت. تیشکه که تا دههات پتر پرشنگی دها، سه رتاپای ره زه که ی پروناک کردهوه. دهتگوت نیوه ره یه کی تیشکنی هاوینه. له ناکاو مه لیکی ئاگرین به بهر چاویدا فری و له سه ر لکی نهو داره نیشته وه که میر ئیقان پاسه وانه تی له په نا گرتبوو. مه له که به دهن دووکان که وته هه لکۆلینی سیوه زیینه کان. میر ئیقان به پانه دزکی له مه له که چووه پیش و پری دا کلکی. مه له که خۆی له چهنگی میر ئیقان راپسکاند و هه لفری، به لام په ریکی کلکی له ناو دهستی میر ئیقان به جی ما. بۆ به یانی میر ئیقان دهسته وهامیز چووه به رده می باوکی. پاشا به بۆره هیوایه که وه گوتی:

(کورپی خوشه وایستم، هه رنه بی دزه که ت بینی؟)

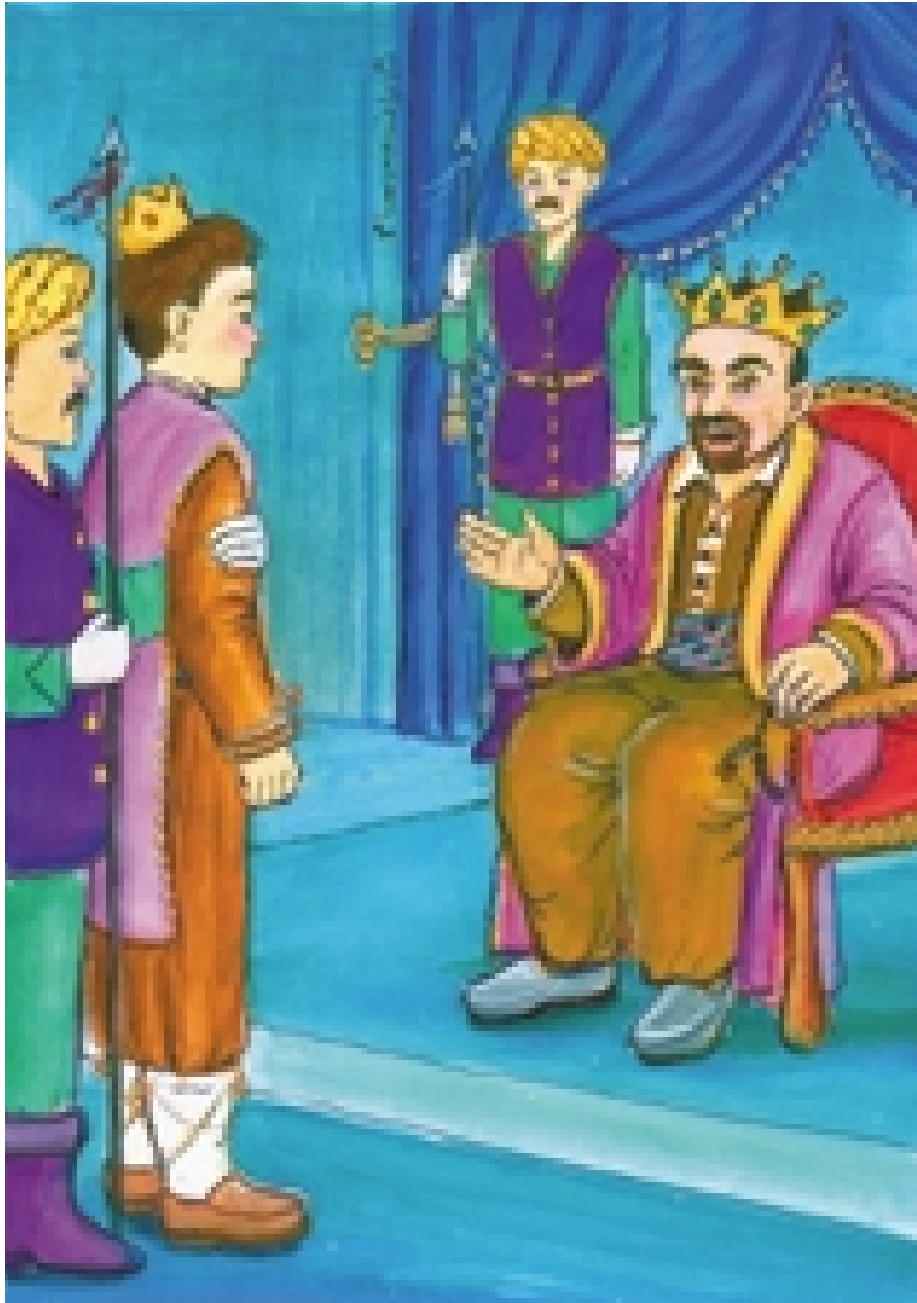
(به لئی بینیم. هه رچه نده پیم نه گیرا، به لام نیشانه یه کی بچوو کم دهست که وت. نهویش ها نهو په ره کلکه یه. وا دیاره دزه که ی ئیمه مه لیکی ئاگرینی جوانه!)

پاشا به دلکی خوشه وه له په ره کلکه که راما، پاشان شادییه کی ههست بزۆینی هاتی و یه کسه ر مگیزی خواردنی گه راپیه وه... پاشا ناو به ناویک دهستی ده دایه په ره کلکه جوانه که و به سه رسامی سه رنجی ده دای.

رۆژێکیان پاشا گازی هه رسی کورپی خۆی کرد و پپی گوتن: کورپه خوشه وایسته کانم، نه گه ر حه زه که ن باوکتان دلشاد و سه رفیراز بی، هه رسیکتان نه سپتان زین که ن و بکه ونه دنیا، بۆ نه وه ی مه لی ئاگرینم بۆ په یدا که ن.

کورپه که له گه ت و ناوشان پانه کانی پاشا، دهسته وهامیز کرپنووشیان بۆ باوکیان برد، نه سپیان زین کرد و به ره و ئامانج به ری که وتن. هه رکه سه و رێگه یه کی جودای هه لبژارد. هینده ی نه برد میر ئیقان گه یشته پیده شتیکی

به‌رین و هه‌راو، له‌ناو ئەو پێدەشتەدا چاوی به ئالایەک کهوت، ئەم شتانەى
له‌سەر نووسرابوو:

(ئەوه‌ی پێگه‌ی ناوه‌ند بگرێ، خۆی و ئەسپه‌که‌ی ده‌مرن).

(ئەوه‌ی پێگه‌ی ده‌سته‌چه‌پ بگرێ، به‌ زیندووێی ده‌رده‌چێ به‌لام ئەسپه‌که‌ی
ده‌تۆپێ).

ئەم بۆره‌ هیوايه‌ میر ئیفانی سه‌رپشک کرد، بۆیى ملی پێگه‌ی ده‌سته‌پراستی
گرت و پۆشت. تا پێی کرا پۆشت به‌لام سۆره‌ گه‌رمای هه‌تاوی هاوین زۆری
تین بۆ هێنا و له‌ په‌لوپۆی خست. میر ئیفان هه‌لوێستا بۆ ئەوه‌ی تاویک پشوو
بدا. له‌ ئەسپه‌که‌ی دابه‌زی و لای دایه‌ سه‌ر نه‌رمه‌ گيايه‌ک بۆ ئەوه‌ی سه‌رخه‌ویک
بشکێنێ. ته‌واویک نووست - پاشان که‌ به‌ئاگا هات ئەسپه‌که‌ی نه‌مابوو. ئەم لا
ئەسپ ئەولا ئەسپ، شوونی هه‌لگرت ها لێره‌ ها له‌وێ تا گه‌یشه‌ سه‌ر کۆمه‌لی
ئیسک و پرووسکی ئەسپه‌ نازداره‌که‌ی. میر ئیفان زۆری سوو له‌ ئەسپه‌که‌ی
بووه‌وه، دلتەنگ بوو، چۆن ئەم هه‌موو پێگه‌وبانه‌ به‌بێ ئەسپ به‌پێیان؟ (به‌پێیان؟)
به‌لام ئه‌ركێکی به‌په‌له‌ی هه‌یه. له‌ دلی خۆیدا ده‌یگوت (به‌پێیان؟ به‌پێیان؟ ده‌ی با
وابێ!)

ملی پێگه‌ی هه‌له‌مووت و دژواری گرتەبه‌ر و پۆشت. تا هێزی له‌به‌ر برا
پۆشت. ئیدی په‌کی کهوت و هه‌نگاوی له‌دوو نه‌هاتن. له‌سه‌ر سه‌وزه‌گيايه‌کی
نه‌رم و شل ڕاکشا و بیرى له‌ چاره‌ی کلۆلی خۆی کرده‌وه. له‌ناکاو گورگێکی لی
په‌یدا بوو، گورگه‌که‌ ته‌پ و کوت بۆ لای وی ده‌هات.

(بۆ وا خه‌مباری میر ئیفان؟) گورگه‌ بۆر پرسیاوی لی کرد.

میر ئیفان گوتی:

(به‌ ده‌ردی خۆمه‌وه ده‌تلیمه‌وه، گورگه‌ بۆر! ئەسپه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م له‌ده‌ست
چوه‌).

(به‌داخه‌وه، میر ئیفان، من ئەسپه‌که‌تم خوارد، زۆرم سووه‌. پێم بلێ بۆ وا له‌

مال ده‌رکه‌وتووێ؟ به‌دواي چیدا ویلێ؟) گورگه‌ بۆر پرسیاوی کرد.

(باوكم بۆ پەيدا كردنى مەلى ئاگرىنى ناردووم.)

(ئەي ھاوار!) گورگە بۆر ھاواری لى ھەستا. (ئەو ئەسپەي تۆ بە سى رۆژانىش ناتگەيەنیتە ھیلانەي ئەو مەلە. تەنیا من دەزانم مەلى ئاگرىن لەکوئ دەژى. ئەسپەكەي تۆم خوارد لەبەر ھەندى شەرمەزارم. دەبمە پاكارى دلسۆزى تۆ و دەتبەمە لای ھیلانەي ئەو مەلە. سواری پشتم بەو توند خۆت بگرە.) مير ئيقان خۆي ھەلدايە سەرپشتى گورگە بۆر و ھەك تير بۆي دەرچوون. بەناو دارستانی سەوزى شين باو، بەسەر گوماوي بە بریسک و باسکدا پۆیشن. گورگە بۆر کلکە کوڵکنەكەي کردبوو ھەو و ھەك گەسك بە ئاستەم لە ئاوي گوماوھەكاني دەخشاند. تا گەيشتنە بن شوورەيەكی بۆر و بۆندی قەلایەكی بەردین. (مير ئيقان چي پى گوترا بوو وای کرد. بە دیوارەكەدا ھەلگەرا و خانووہ بچوو كەكەي بينی. ھیلانە زێرینەكە لەسەر لیواری پەنجەرەي خانووہكەدا بوو و مەلى ئاگرىنى تیدابوو. مەلەكەي دەرھینا و لەگيرفانی كورتەكەكەي شیردەوہ. لە گەرانەوہدا بوو، چەندی کرد نەیتوانی ھیلانەكە بەجى بیلئ. دیمەنى ھیلانەكە چەندی بلئى جوان و دلگر بوو! چۆنى بەجى بیلئ؟ ئامۆژگاری گورگە بۆرى لەبیركرد، دەستی بۆ ھیلانەكە برد و نەبرد، ھەر ھیندەي زانی ھەرا و زەنایەكی ئەوتۆ ھەستا نەبیتەوہ، مير ئيقان لەترسانە داچلەكی. زېرەي زورنا و پمبەي دەھۆل پاسەوانانی بەئاگا ھینا و، ھاتن مير ئيقانیان لەجیوہ گرت و پەلکیشیان کردە بەردەمی (ئەفرۆن) پاشا. ئەفرۆن پاشا لەرکانا چاوی پەریە پشتی سەری، نەراندى: (تۆ كیى كۆرە؟ لەكوئوہ ھاتووی؟)

مير ئيقان لیى زيت بوو ھەو: (من مير ئيقانم، كۆرى بەرەندەي پاشام).

(مخابنە شازادە دزی بكەن!)

(جا چییە؟) مير ئيقان بەرتەكی دایەوہ. (مەلە ئاگرینە جوانەكەي تۆش

سیوہ زێرینەكاني ئیمەي دزیوہ!)

شا ئەفرۆن بړیک ھیور بوو ھەو، پاشان گوتی: (ئەگەر ھەكو پیاوان بەھاتیەي

و پیت گوتبام ئەوا بەوپەری پێزهووە مەلەکم پێشکێشی بەرەندەدی پاشای
خاوێن شکۆی باوکت دەکرد. دەبرۆنی ئیستا چ واتەوات و دەمگۆیهک دەکەوتێتە
ناو شار و چ بەیت و بالۆریهک هەڵدەبەستری! باشە، من لێت دەبوورم ئەگەر
بێو چاکەیهکم لەگەڵدا بکە. دەتتێرمە پاشانشینێکی دوور، بۆ ئەو هەریمە
(کوزمان) پاشای تیدا رۆنیشتوو. لە تەویلهکە کوزمان پاشادا ئەسپێکی یال
و بژ زێڕینی زۆر جوان بەستراووتەو. ئەگەر توانیت ئەو ئەسپە بدزی و بۆمی
بینی، ئەوا منیش لە بریتی ئەو مەلی ئاگرین و هیلانەکهیت دەدەم!

میر ئیقان، پێ و راست گەرایهوه لای گورگە بۆر.

(پێم گوتی دەست نەدەیه هیلانەکه بەلام بەگوت نەکردم!)

میر ئیقان کەوتە پارانهوه: (بمبوورە، هاوڕێی خوشەویستم. جاریکی تر
شتی وا ناکەم.)

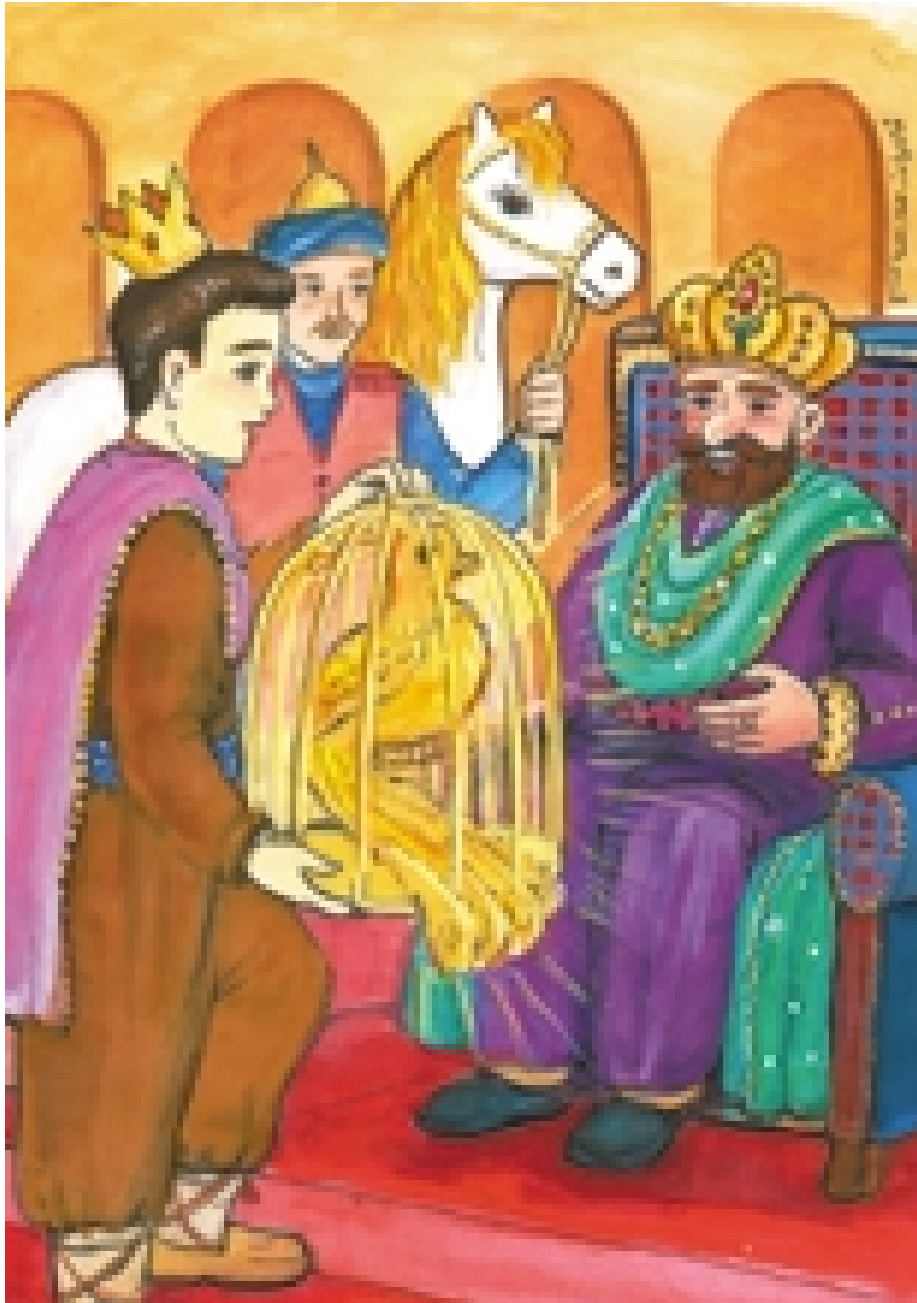
(گوتی مەدێ، سواری پشتم بە چارەسەرێکی بۆ دەدۆزینەو.)

میر ئیقان خۆی هەڵدایە سەر پشتم گورگە بۆر و بۆی دەرچوون، چیا و
نەوالیان بری، دەشت و پێدەشتیان بری. چەند شەو و چەند رۆژان رۆیشتن تا
گەشتنە بن دیواری ئەو قەلایە ئەسپێ یال و بژ زێڕینی تیدا پارێزراوو.
گورگە بۆر فەرمانی دا: (میر ئیقان بەم دیواری قەلایەدا هەلگەڕێ، پاسەوان
تیکرا نووستوون. گورگە بۆر چۆنی گوتبوو کتومت ئاواها بوو – میر ئیقان
چوو ئەو تەویله و ئەسپەکهی گرت. بەلام چەندی کردی نەیتوانی چاو لەسەر
ریشمەکهی هەلگەڕێ. ریشمەکه سەرانسەر بە زێر و بەردی گرانبایی
نەخشابوو. دیارە ئەسپێکی بەناز پەرورەدە بوو!

میر ئیقان هەر کە دەستی بۆ ریشمەکه برد، ئیدی بە زێرە زورنا و ڕمبە
دەهۆل و بە هەراوژنای پاسەوانان کەر و کاس بوو. میر ئیقانیان گرت و بۆ
پیش کوزمان پاشایان راپێچ کرد.

کوزمان پاشا نەپاندی: تۆ کی؟ لەکوێو هاتووی؟

(من میر ئیقانی کۆری بەرەندەدی پاشام.)

(میر ئیقان؟ ئەسپان دەدزی؟ تەنانەت جووتیارێکی کەم ئاوەزیش هێندە گەوج نابێ! باشە، باشە، دەتבוورم ئەگەر پیاوەتییهکم لەگەڵدا بکە. (دالامات) پاشا کچیکی جوانی هەیە - یەلینای مەزەدارى پێ دەلێن. ئەگەر ئەو کچەم بۆ هەلگری و بیهێنیتە ئێرە، ئەوا ئەسپەکە و ریشمەکەیت دەدەم.)

میر ئیقان بەدلى پر لە خەم و پەژارەووە گەراپەووە کە گورگە بۆر و دەرد و کەسەرى دلى خۆى بۆ هەلپرشت.

(پێم گوتى دەست بۆ ریشمەکە نەبەى، بەلام بەگویت نەکردم، تاوانى خۆتە.) (تکایە بمبۆرە!) میر ئیقان ناوڕاپەووە.

(باشە دەتبوورم،) گورگە بۆر دلى نەرم بوو. (سواری پشتەم بە با بەرێ کەوین...)

میر ئیقان خۆى هەڵدایە سەرپشتى گورگە بۆر و بۆى دەرچوون. رۆژیک و دووان، شەویک و دووان، تا گەیشتنە میرنشینه دوورە دەستەکەى دالامات پاشا. ئەو کاتە یەلینای مەزەدار لە باخچەى قەڵادا پیاسەى دەکرد. پاکار و کەنیزەک لە چواردەورى هالابوون. گورگە بۆر گوتى: (میر ئیقان، ئەمجارە بروات پێ ناکەم. لەبەر هەندى من دەچم و تۆش بگەرێتووە مالى، پاشان دەتگەم.)

ئیدی میر ئیقان چۆنیان پێ گوتبوو وای کرد و بەرەو مالى گەراپەووە. گورگە بۆریش بە کەلهەمبازیک لە دیواری قەلا ئاودیوو بوو - لە نێزیک ئەو شوینەى شازادە پیاسەى لەگەڵ دەست و پێوەندان دەکرد، خۆى لەپەنا دار و دەوێنان شیردەو. لە ناکاو گورگە بۆر لەپشتەووە پەلامارى شازادەى دا و لەناو کەنیزەک و پاکارانى راپراند و هەلى دایە سەرپشتى خۆى. هێندەى چا و بترووکینى لە دیواری قەلاى ئاودیوو کرد. میر ئیقان ملی رێگەى گرتبوو بەرەو مالى دەگەراپەووە، هێندەى نەبرد گورگە بۆر بەخۆى و یەلینای مەزەدارى سەرپشتى گەیشتنى. میر ئیقان لە خوشیانە گەشاپەووە. گورگە بۆر فرمانى دا: (خێرا بە خۆت هەڵدە سەر پشتەم، پێ دەچى سەریان لەدوونابین.)

گورگه بۆر به کلک راوهشاندنیک به ئاسمان كهوت. مير ئيقان و يه ليناى مه زهدارى له سهر پشت بوون، ده تگوت بايه. رۆژ به رۆژ، شهو به شهو ئاسمانى تهى ده كرد. به سهر دارستان و لير هواران، به سهر گۆم و پروباران، كلكه كولكنه كهى كردبووه، وهك گهسك لى دهخشاندن. تا گهيشته ههوارى ميرنشينى كوزمان پاشا. به لām مير ئيقان له جياتى شادى، خه مى له دل بار بوو.

گورگه بۆر گوتى: (چى پرووى داوه مير ئيقان؟)

(چى بلīm گورگه بۆر، چه ندى سهر دینم و سهر ده بهم نازانم چۆن يه ليناى مه زهدار به ئه سپىك بگۆرمه وه. چۆن شتى وا ده بى؟)

(خه مت نه بى مير ئيقان، مه گهر گورگه بۆر نه بم ده نا نايه لم ئه و كچه جوانه له ده ست بچى. ده يشيرينه وه. من ده چمه كليشه ي يه ليناى مه زهدار و تۆش بۆ كوزمان پاشام به.)

يه ليناى مه زهداريان له زنجىكى نيو دارستانىك شيرده وه. گورگه بۆر كه له م بازىكى دا و هه ستايه سهر پاشوو. كتومت چووه شيوه ي يه ليناى مه زهداره وه و مير ئيقان بۆ كوزمان پاشاى برد. كوزمان پاشا له خوشيانه شاگه شكه بوو و گه ليكىشى سوپاس كرد، وهك چۆن به لىنى دابووى - ئه سپى يال و بژ زيرين و ريشمه كهى دايه ده ستى.

مير ئيقان خوى هه لدايه سهر پشتى ئه سپه كه و گه رايه وه دارستان بۆ لای يه ليناى مه زهدار. له ویش يه ليناى مه زهدارى هه لدايه پاشكووى ئه سپه كهى و به ره و مال مى ريگه ي گرت.

له ولاشه وه كوزمان پاشا به خوكه وتبوو، سه رگه رمى ماره برين و گواستنه وهى يه ليناى مه زهدار بوو. زه ماوه ند و شايى ئه و رۆژه تا ئيواره دريژه يان كيشا. كوزمان پاشا ئيوارى ده ستى بووكى گرت و برديه په رده وه، له ناو جى ئاوړى له بووك دايه وه چ ببينى، زه رده خه نهى گورگىكى بۆرى هاته به رچاو. كوزمان پاشا زىلكى رڙا و له هۆش چوو. گورگه بۆریش وهك تيسكهى

تفهنگ بۆی دەرچوو.

هیندهی نهبرد گه‌یشته‌وه میر ئیقان و شازاده. به‌لام وئ ده‌چوو میر ئیقان گه‌لیک مگیزی له‌جی نه‌بی. گورگه‌ بۆر لئی پرسی: (ها میرم بیر له‌چی ده‌که‌یه‌وه؟)

(برا چه‌ندی بلئی خه‌مبارم. مخابنه‌ ئه‌و ئه‌سپه‌ جوانه‌ به‌ مه‌لیک بگۆرینه‌وه.) گورگه‌ بۆر کلکی راوه‌شاند و گوتی: (ته‌نگاو مه‌به‌ میر ئیقان، بیر له‌ چاره‌سه‌ریک ده‌که‌مه‌وه.)

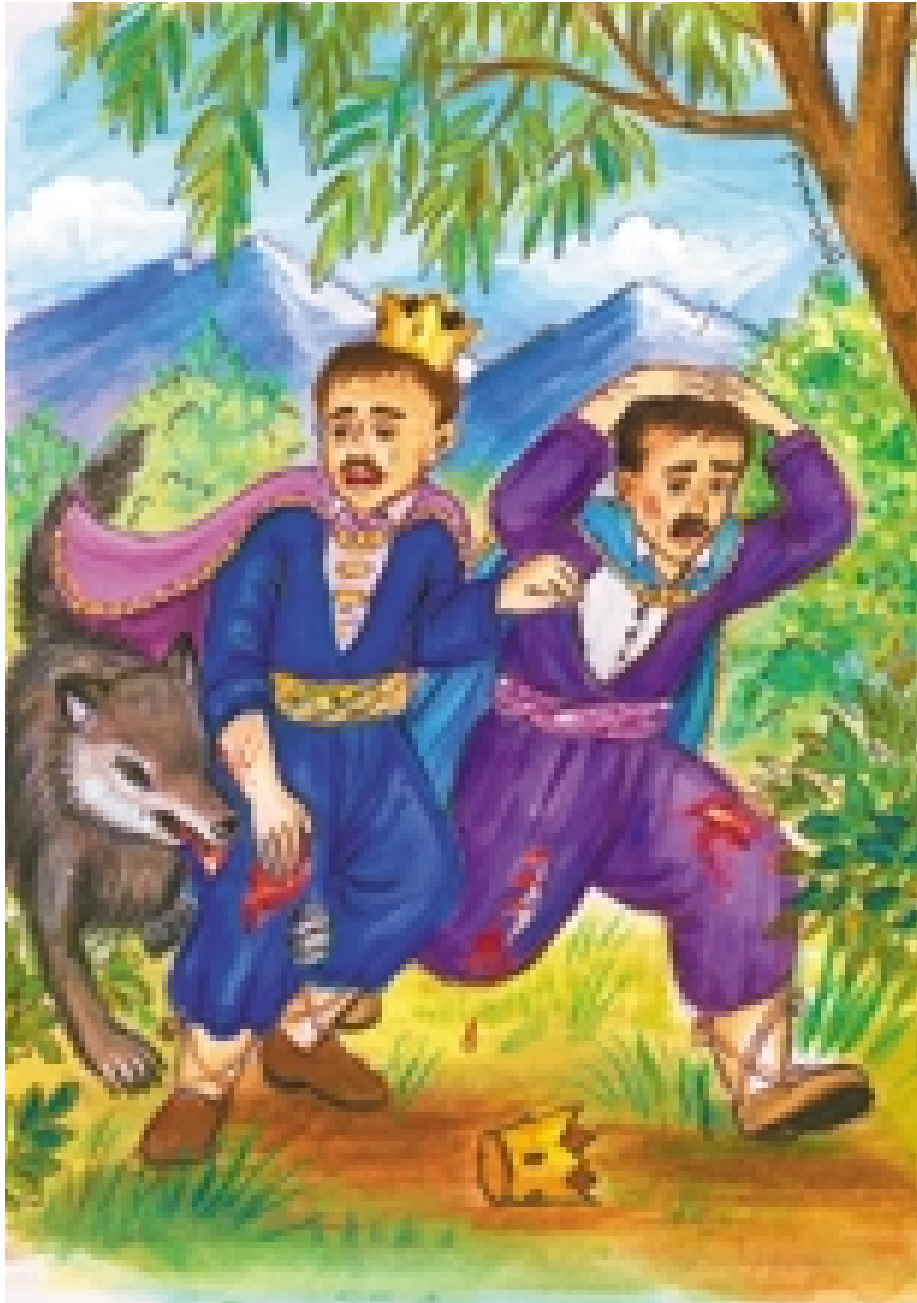
هر که‌ گه‌یشتنه‌ قه‌لای ئه‌فرۆن پاشا، گورگه‌ بۆر گوتی: (ئه‌سپه‌که‌ و یه‌لینای مه‌زه‌دار ده‌شپیرینه‌وه. من ده‌چمه‌ شیوه‌ی ئه‌سپه‌که‌ و تۆش بۆ پاشام بیه.)

ئه‌سپه‌که‌ و یه‌لینای مه‌زه‌داریان له‌ دارستانه‌که‌دا شپێرده‌وه. گورگه‌ بۆر که‌له‌مبازیکی دایه‌ ئاسمان و خۆی هه‌لدا سه‌ر پاشووان. ئیدی ئه‌سپی یال و بژ زێڕین له‌به‌رده‌می میر ئیقاندا رسکا.

میر ئیقان ئه‌سپه‌که‌ی بۆ ئه‌فرۆن پاشا برد. پاشا به‌ده‌سگیربوونی ئه‌سپی یال و بژ زێڕین شاگه‌شکه‌ بوو. به‌دلیکی خۆش - وه‌ک به‌لینی پی دابوو مه‌لی ئاگرین و هیلانه‌که‌ له‌جیاتی ئه‌سپه‌که‌ دایه‌ میر ئیقان. میر ئیقان گه‌رايه‌وه دارستان، یه‌لینای مه‌زه‌داری سواری پشتی ئه‌سپه‌که‌ی کرد، خۆیشی مه‌لی ئاگرین و هیلانه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت، لئی دا سواریبوو و به‌ره‌و مال داکشا.

ئه‌فرۆن پاشا فه‌رمانی دا ئه‌سپه‌که‌ی بۆ بێن، هه‌ر که‌ ویستی سواری ئه‌سپ بێ، ئه‌سپه‌که‌ له‌ شوینی خۆی بووه‌ گورگیکی بۆر. پاشا له‌ترسان هه‌تره‌شی چوو و یه‌کسه‌ر له‌ ئه‌سپه‌که‌ که‌وته‌ خوار. گورگه‌ بۆریش ده‌رپه‌ری و هینده‌ی پی نه‌چوو گه‌یشته‌وه‌ میر ئیقان. گورگه‌ بۆر گوتی: (پێویسته‌ ئیستا به‌جیت بێلم میر ئیقان، ئیتر ناتوانم له‌گه‌لت بێم.)

میر ئیقان له‌ ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی و سی جارن سه‌ری پیز و نه‌وازی بۆ گورگه‌ بۆر دانواند.

(با جودابوونه و هومان له دلت نه بیته گری میر ئیفان، هیشتا به که لکت دیم).
گورگه بۆر گوتی.

میر ئیفان سه رسام بوو. له دلی خویدا گوتی: (به که لکی چیی ترم دیی
گورگه بۆر، تو هه موو نیازیکت بۆ به دی هی نام). به لام وهک پیاویکی ژیر
بیرهکانی له دلی خویدا هیشته وه.

میر ئیفان سواری ئه سپی یال و بژ زێرین بوو و جاریکی تر به پری کهوته وه.
نیوه رۆگه یشتنه که وشه نی میرنشینی باوکی. میر ئیفان بریاری دا تاویک
پشوو بدن. له ئه سپه که یان دابه زین. له ته نانیکیان پێ مابوو زۆر به له زهته وه
خواردیان و ئاوی کانیاویان به سهردا کرد. له سهه گیایه که راکشان تاویک
بنوون. میر ئیفان له شیرینی خه ودا بوو، برایهکانی گه یشتنه سه ری. گه لیک
ئهم لاو ئه ولایان کردبوو، دوور و نیزیکی رۆیشته بوون، چووبوونه ولاتانی
هه نهران، به لام هیچیان به هیچ نه کردبوو و به دهستی به تال گه رابوونه وه. میر
ئیفانیش وا لیره له بهر پێیان راکشابوو و دهستکه وتهکانیشی به تهکیه وه بوون.
بریاریان دا بیکوژن و دهستکه وتهکانی به بن.

میر ئیفانیا کوشته، یه لینای مه زه داریان هه لدا یه سهه پشته ئه سپه که و
هی لانه زێرینه که و مه له که شیان هه لگرت و به رهو مال رۆیشتن. گه فیان له
شازاده کرد ئه گه ر بێتو ورته ی له زار بێته دهر ئه و به دهرده که ی میر ئیفانی
ده به ن.

میر ئیفان له وێ له سهه گیا که و تبوو. سیسارکه که چه لیش به ئاسماندا
ده خولانه وه. له ناکاو گورگه بۆر پهیدا بوو، پری دایه بێچوو سهسارکه
که چه لیک و رفاندیه لای دایکی و گوتی: (دایکی برۆ هه ندیک ئاوی ژیان و
مردنم بۆ بێنه. هه رکتای هی نات بێچوو هه که ته ده ده مه وه).

دایکه سیسارکه هه لفری و دوا تاویک ئاوی ژیان و مردنی هی نا. گورگه
بۆر هه ندیک ئاوی مردنی پرژانده سهه برینهکانی میر ئیفان و ده موده ست
برینهکانی ساریژ بوونه وه. پاشان هه ندیک ئاوی ژیانی پرژانده سهه میر ئیفان

و چاوی پێ هه‌ڵێنا.

میر ئیقان سه‌یرێکی ده‌رووشتی خۆی کرد و گوتی: (خه‌وێکی چاکم لێ که‌وتبوو).

گورگه‌ بۆر گوتی: (چاک و چاک! ئه‌گه‌ر نه‌هاتبايم جارێکی تر به‌ ئاگا نه‌ده‌هاتییه‌وه، براهه‌ دلسۆزه‌کانت تۆيان کوشته‌ و ده‌ستکه‌وته‌کانيان بردیت و به‌ره‌وه‌ قه‌لای باوکت هاژوايان. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ زوو فریاکه‌وین، خه‌یرابه‌ خۆت هه‌له‌ سه‌رپه‌شتم).

دواي تاویک گه‌یشته‌ براهه‌کانی میر ئیقان. گورگه‌ بۆر په‌لاماری دان و که‌ل و کۆمی کردن و پارچه‌کانی به‌ناو زه‌ویوزاردا بلاوکردنه‌وه. میر ئیقان سه‌ری پێژ و ماله‌واویی بۆ گورگه‌ بۆر دانواند.

میر ئیقان به‌ سواری ئه‌سپی یال و بژ زێرین گه‌رايه‌وه‌ مال. یه‌لینای مه‌زه‌داری هاویشته‌بووه‌ پاشکۆی ئه‌سپه‌که‌ی، مه‌لی ئاگرین و هه‌یلانه‌ زێرینه‌که‌یشی به‌ دیاری بۆ باوکی هه‌ینابوو. به‌ره‌نده‌ی پاشا دلی به‌م دیاریانه‌ کراهه‌وه. میر ئیقان هه‌موو شتێکی ده‌رباره‌ی ده‌رده‌سه‌ریی پێگه‌ و گورگه‌ بۆر و براهه‌کانی بۆ باوکی گه‌یرايه‌وه. چۆن کاتی میر ئیقانیان له‌ خه‌ویدا کوشته‌ و، چۆن گورگه‌ بۆر به‌هانای گه‌یشته‌ و تۆله‌ی لێ کردنه‌وه و که‌ل و کۆمی کردن و پارچه‌کانی دانه‌ ده‌م په‌شه‌با.

به‌ره‌نده‌ی پاشا تاویک داما به‌لام هه‌نده‌ی نه‌برد که‌یفی هاته‌وه. میر ئیقان، یه‌لینای مه‌زه‌داری له‌خۆی ماره‌کرد و گواسته‌یه‌وه. پاشی ئه‌وه‌ که‌لیک به‌خۆشی و شادی ژيان.